

Луисхè Мартин

enthusiast

СТО НОЩИ

Луисхè Мартин

СТО НОЩИ

Превод от испански
Боряна Дукова, Весела Петрова

enthusia**st**

София, 2023

Luisgé Martin

Cien noches

Copyright © 2020, Luisgé Martin

Translation rights arranged by DOS PASSOS Agencia Literaria.

All rights reserved.

Преводът на книгата е получил субсидия от
Министерството на културата и спорта на Испания.

Луисгè Мартин

Сто ноци

© Боряна Дукова, превод, 2023

© Весела Петрова, превод, 2023

© Olga Karpushina, Alexei Vanyashin for Cyreal, наборен шрифт Lora
(SIL Open Font License), 2023

© Ивайла Пеева, дизайн на корицата, 2023

© Enthusiast – запазена марка на „Алто комюникейшънс
енд пблшиинг“ ООД, 2023

ISBN 978-619-164-568-8

С приноса на писателите детективи Едурне
Портела, Мануел Вилас, Серхио Молино, Лара
Морено и Хосе Овехеро

На 2 ноември 2020 година жури в състав Гонсало Понтон Хихон, Гонсало Кейно (от книжарницата Tipos Infames), Марта Санс, Хуан Пабло Вилялобос и издателката Силвия Сесе присъди 38-ата награда „Ералде“ за романа „Сто ноци“ на Луисхè Мартин.

За финалист беше избран романът „Равнините“ на Федерико Фалко.

На Хорхе Губерн и Лали Ералде

Без да подценявам
– весели като празник в делничен ден –
преживяванията в безразборни връзки.
Въпреки че знам: нищо не струват
усиления в разпиляна любов,
ако не съществуваше истинската любов.

ХАЙМЕ ХИЛ ДЕ БИЕДМА,
„Пандемична и звездна“

Едно от големите постижения на човешката раса е да не признава нещо дори когато знае, че то съществува.

ДЖОН СТАЙНБЕК,
„На изток от рая“

Има една забавна случка с американския президент Калвин Кулидж, която служи за назоваване на един модел на сексуалното поведение. Кулидж и неговата съпруга Грейс посетили експериментална ферма, която американското правителство било пуснало в експлоатация. Директорите на стопанството показвали едно по едно оборудваните помещения: президентът бил останал на вратата да разговаря, а госпожа Кулидж, придружена от един служител, се отделила от групата. Когато стигнала кокошарника, забелязала сексуалната активност на кокошките и с интерес попитала ръководителя на съответния сектор колко пъти на ден петелът обядва женските. Служителят отвърнал, че се случва десетки пъти, а тя лукаво го помолила: „Кажете това на господин Кулидж, когато мине от тук“.

Минути след това президентът минал през същия сектор, а служителят чинно му предал разговора с неговата съпруга. Кулидж се замислил и попитал: „Петелът винаги ли се чифтосва с една и съща кокошка?“. Служителят засрамено отрече категорично. „Винаги с различна, господин президент“ – отвърнал той. Президентът се засмял доволно и го помолил: „Хайде сега разкажете това на госпожа Кулидж, моля ви“.

Две десетилетия след управлението на Кулидж, през петдесетте години на XX век, бил направен експеримент за сек-

суалното поведение чрез плъхове. Изследователите сложили в голяма клетка един мъжки и пет-шест женски по време на размножителния им период. Мъжкият се чифтосал с всяка женска, а когато се наситил сексуално, престанал да реагира на стимулите им, а те продължавали да го приближават, за да го изкушават. Тогава изследователите пуснали в клетката нова женска. Щом я видял, мъжкарят възобновил енергията си и се втурнал в съвкупление с нея.

През годините този експеримент е правен с всякакъв вид бозайници, винаги с едни и същи резултати, доказващи една неопровержима теза: появата на нови сексуални партньори подхранва възбудата и съответно определя еротичното желание. От плъховете до хората. Причината за това поведение не е душевна – тя е свързана със секрецията на допамин в организма. Любовта, от гледна точка на химията, е свръхдоза допамин, която действа като блокер за определено време, но не завинаги.

Експериментът варира при половете – женските плъхове не са толкова възприемчиви към смяната на партньорите, колкото мъжките. Те имат нужда от други стимули и в по-малка степен обръщат внимание на сексуалната новост. Т.е. техните хормони или мозъчни трансмитери са по-плодоносни – мъжкият плъх предпочита да се чифтосва с две различни женски, а женският почти винаги предпочита да се сношава два пъти с един и същи мъжки. Това е биологичният белег на вида. Обобщение на всички теории за любовта. Теориите за човешката любов, не за любовта на гризачите.

За първи път чух за експеримента с плъхове от един преподавател по еволюционна психология от Чикагския университет, с когото точно бях спала. Седеше гол в леглото, еякулирал три пъти в рамките на час, и се опитваше да ми обясни научно защо, въпреки преминалото му вече желание за съвкупление с мен, ако в стаята се появиеше различно момиче (било то и по-грозно от мен), веднага щеше да си възвърне либидото и отново щеше да получи ерекция.

Говореше за пролактин, хипогонадизъм и допамин, сякаш изнасяше лекция в аула. Аз, която бях скочила в леглото му ентусиазирана от факта, че съм успяла да съблазня един от най-желаните университетски преподаватели в кампуса (и най-малко склонни да споделят сексуални преживявания със студентки – дейности, които не бяха съвсем забранени по онова време), се изправих обидена, обух неговите панталони с тиранти, облякох ризата му, нарисувах си в банята с грим един дебел черен мустак и се върнах обратно в стаята, където той вече дремеше, за да го попитам дали допаминът можеше да има ефект при такъв външен вид. Преподавателят си отвори очите, засмя се съчувствено, опита се да ми свали някоя и друга греха, докато не заспа окончателно. „Не съм педераст“, каза в просъница. „Нито пък аз съм женски плъх“ – отвърнах, докато се обличах, за да си тръгна.

През 2016 и 2017 година в САЩ се провежда комплексно сексологично изследване в две фази. Първата е ръководена от Еймъс Лоуъри, доктор от Харвардския университет, известен със своите теории за еротичния капитал, наподобяващи описаните в някои книги на британската социоложка Катрин Хаким. Тази първа фаза на проучването се състои в анкета за сексуално поведение, направена сред четиринайсет хиляди души на възраст между осемнайсет и осемдесет години. Всички те отговарят на обширен въпросник за сексуална ориентация, навици, еротични вкусове, фантазии и всичко, което би спомогнало за изготвянето на пълна карта на човешката сексуалност в модерните общества. Участниците в анкетата живеят в САЩ, но принадлежат на петнайсет различни националности. Интервюира ги екип от треста психолози и изследователи от деветнайсет американски университета.

Изследването наподобява предишни такива, като това на Алфред Кинсли (пионерът) от петдесетте и шестдесетте години на миналия век. Шир Хайт, Удри, Бигъл и Хаммермеш, Хатфийлд, Спречър и Харпър и други последвали

стъпките му с различни вариации и подходи. Финландците Елина Хабио-Манила и Осмо Контула ръководят проучване от началото на века, което изследва най-противоречивите аспекти на съвременната сексуалност: въздържание от всякакво сексуално удоволствие, вярност и промискуитет.

Проучването на Амос Лоуъри има подобен на финландския уклон: цели именно да изследва тайното сексуално поведение на индивидите. Не перверзии или парафилии, а изневяратата. Поведението на човешките петли и женски плъхове.

Психолозите и социалните изследователи добре познават предложената методология и използват форми на косвено разузнаване, за да разкрият истината, която запитаните биха скрили. Въпреки това във всички изследвания за сексуалния живот съществува подозрението за лъжа. Мъжът или жената, отговорили на въпросник от този тип, може би не искат да лъжат питащите, но определено искат да излъжат самите себе си. Много от тях са заровили някъде в гъното на паметта си всичко онова, от което се срамуват.

Ето защо, за да потвърди научните си заключения, харвардското проучване пристъпва към нещо, което не било правено никога преди. Втората фаза, с фокус изключително и само върху сексуалната вярност, изследва скрито онези участници, които посочват, че никога не са предавали партньорите си. Целта е да се определи истинно и с факти кой е казал истината и кой е излъгал. Сексолозите и клиничните психолози са изместени от частните детективи, хакерите и техническите анализатори на Amazon и Google. На онези, които са заявили, че никога не са изневерявали, започват да им се подслушват телефоните, да се следят личните компютри или домашните роботи. Поставени са под пряко лично наблюдение.

Харвардското проучване чути за първи път теоретичния и хипотетичен характер на социологическите сексологични проучвания, като представя неопровержими емпирични доказателства. Съответно и изводите, до които достига,

не се нуждаят от тълкуване или обяснения: представляват истинни данни с надеждност над 94 процента.

Изследването е наречено „Проектът Кулидж“, финансирано от нюйоркския филантроп Адам Галахър, който беше мой спорадичен любовник в продължение на много години. Проучването му послужи да си отговори на един ужасен въпрос за собствения си живот, но зададе и друг, може би още по-ужасен. Аз получих задачата да дешифрирам втория. Да узнаем цялата истина обаче, често ни прави нещастни.

Луисхè Мартин
Сто ноци

Превод *Боряна Дукова, Весела Петрова*
Отговорен редактор *Мария Чунчева*
Редактор *проф. Петър Моллов*
Дизайн на корицата *Ивайла Пеева*
Коректор *Снежана Бошнакова*
Предпечат *Ивайла Пеева*

Испанска. Първо издание.
Формат 60 x 90/16
Печатни коли 16
ISBN 978-619-164-568-8

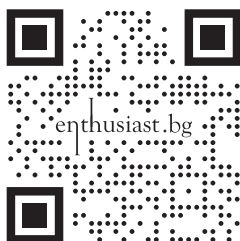
Издава

enthusiast

Запазена марка
на „Алто комуникайшънс енд пъблишинг“ ООД

София, бул. „Васил Левски“ №31
тел. 02/ 943 87 16
e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите
от www.enthusiast.bg

Печат РОПРИНТ

ИСПАНСКАТА НАГРАДА „ЕРАЛДЕ“ ЗА 2020 Г.

Едновременно фантазия на перверзен моралист и на социален антрополог, романът „Сто ноци“ изследва любовта, изневярата и формите на лъжата.

Около половината от хората признават, че са изневерявали сексуално на партньора си. А дали другата половина казват истината, или лъжат? Има само един начин да се провери: да се проучи животът им с помощта на детективи или чрез средствата на електронния шпионаж. Такъв антропологичен експеримент ни представя настоящият роман: изследване върху шест хиляди души без тяхното съгласие, за да се стигне накрая до надеждна статистика за сексуалното поведение и навици на съвременното общество.

Ирене, главната героиня, търси в сексуалността тайните на човешката душа. Като млада тя заминава от Мадрид за Чикаго, за да учи психология в университета, и там, далеч от семейството си, започва да анализира почти научно мъжете, които среща и с които има интимни отношения. Безпристрастният ѝ поглед се променя, когато се влюбва в аржентинеца Клаудио, криещ в себе си болезнена тайна.

„Сто ноци“ е едновременно сантиментална рефлексия, еротично проучване и полицейско разследване на убиец, който не е оставил никаква следа от престъплението си.

Романът анализира различните форми на любовта и сексуалното поведение (някои радикални и крайни), изневярата, скритите желания, табутата, половинчатите истини и измамите, които понякога владеят личните отношения. И като в гениална игра авторът включва досиета на прелюбодейци, създадени по негова молба от писателите Едурне Портела, Мануел Вилас, Серхио дел Молино, Лара Морено и Хосе Овехеро, представляващи стимулиращо упражнение по литературен промискуитет.

Цена: 20 лв./10.25 €

9 786191 645688

www.entusiast.bg